

Києво-Печерська Лавра

Тяжко уявити людину, яка б не милувалася панорамою Києва з Лівобережжя, не задивлялася б на неповторну красу золотих куполів Києво-Печерської Лаври.

Її історія починається з XI століття, коли на високому березі Дніпра за селом Берестовим, був заснований Києво-Печерський монастир. Заснування якого пов'язують з Антонієм (у миру Антип) із міста Любеча, що поблизу Чернігова. Він прийняв постриг у Єсфигменському монастирі на Афоні. Прибувши до Києва, Антоній поселився у печері, викопаній раніше Іларіоном, якого у 1051 році було призначено київським митрополитом. Невдовзі навколо Антонія згуртувалося 12 однодумців, які розширили печери, облаштували келії та збудували в одній з них церкву.

Згодом, коли чернече життя було перенесене на поверхню, у підземних лабіринтах почали ховати померлих ченців.

З 70-х рр. XI століття у Печерському монастирі розпочалося інтенсивне муроване будівництво, було зведено Успенський собор, Троїцьку надбрамну церкву, трапезну. Поруч з монастирем, у замиській резиденції князя Володимира у селі Берестовому, на початку XII ст. було побудовано церкву Спаса.

У 1718 році велика пожежа знищила всі дерев'яні споруди, пошкодила багато мурованих будівель, загинуло чимало церковних цінностей, зокрема лаврська бібліотека. З 1720 року розпочинається відновлення пошкоджених пожежою споруд та зведення нових.

При монастирі працювало дві типографії. У 1616 році тут була видана перша книга "Часослов", а згодом і друга "Візерунок цнот".

Монастир відігравав помітну роль у розвитку літератури, малярства, графіки, архітектури, прикладного мистецтва, книгодрукування. У Лаврі жили і працювали відомі літописці, письменники, вчені художники, лікарі, книговидавці. Саме тут близько 1113 року літописець Нестор склав "Повість минулих літ" - основне джерело наших знань про Київську Русь.

Матеріал підбрала подр. Неля Лавриненко